

किष्किन्ध्याकाण्डं

७३

सुपेणः पश्चिमां गत्वा प्राप्य प्रस्रवणं गिरिं ।
निवृत्य मासे संपूर्णे सुग्रीवं संदर्श कृ ॥ १० ॥
ते प्रस्रवणपार्श्वस्थमभिगम्याभिवाद्य च ।
आसीनं सह रामेण सुग्रीवमिदमब्रुवन् ॥ ११ ॥
विचिताः पर्वताः सर्वे वनानि गहनानि च ।
निम्नगाः सागरान्ताश्च सर्वे जनपदास्तथा ॥ १२ ॥
गुहाश्च विविधाकाराः संक्रमाः परिवर्तिताः ।
उद्धृताश्च लतागुल्मास्तृणं च विदलीकृतं ॥ १३ ॥
महातेजांसि घोराणि महासत्त्ववतानि च ।
सत्त्वान्यतिप्रवृद्धानि त्रासितानि कृतानि च ॥ १४ ॥
रावणं मन्यमानैश्च तत्र तत्र प्रवङ्गमैः ।
प्रविशन्ति नदत्तश्च धावन्तश्च प्रवङ्गमाः ॥ १५ ॥
प्रवमाना व्रजन्तश्च पर्यधावन्त वानराः ।
ये चैव गहना देशा विचितास्ते पुनः पुनः ॥ १६ ॥
आगमप्रतिकारश्च वानरैस्तत्र चेष्टितः ।
प्रवृत्तिर्न च वैदेक्ष्याः क्वचिदप्युपलभ्यते ॥ १७ ॥
रुनूमान् राघवार्थे तु यत्नवान् प्रियदर्शनः ।
आगमं तस्य काङ्क्षामो ध्रुवं सोऽधिगमिष्यति ॥ १८ ॥
उदारसत्त्वाभिजनो रुनूमान् स मैथिलीं ज्ञास्यति वानरेन्द्रः ।
दिशं च यामेव कृता हि सीता तामाश्रितो वायुसुतो महात्मा ॥ १९ ॥